

ஆ வ ி க் கு ரி ய
வ ர க் கு த் த த் த ங் க ளு க் கு , சு ப ர வ
ம ர ம் சீ க இ ஸ் ர யே ல ா
சு த ந் த ர வ ர ளி க ள் அ ல் ல

“இஸ்ரவேல் தேடுகிறதை அடையாமல் இருக்கிறார்கள். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ அதை அடைந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் இன்றையதினம் வரைக்கும் கடினப்பட்டிருக்கிறார்கள்” - ரோமர் 11:7

“வாக்குத்தத்தமானது உங்களுக்கும், உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் உண்டாயிருக்கிறது”(அப் 2:39) என்ற அப்போஸ்தலர் பேதுருவின் வார்த்தைகள், இஸ்ரவேலருடனான கர்த்தருடைய அனைத்து செயல்பாடுகளுக்கும், தன்னுடைய ஊழியக்காரன் ஆபிரகாமின் சந்ததியாராக, அவர்களோடு செய்த உடன்படிக்கைக்கும் முழுவதும் இசைந்திருக்கிறது. ஆபிரகாமோடு கர்த்தர் பண்ணின “சந்ததியானது,” ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபின் மாம்சீக சந்ததியை - அதாவது, மோசேயின் பிரமாணத்திற்கு கீழானவர்களான யூத தேசத்தையே குறிப்பதாக பல நூற்றாண்டுகளாக கருதப்பட்டது. ஆனால், சுதந்தரராவதற்கான இந்த வாக்குத்தத்தை அடைய ஒரு நிபந்தனை காணப்பட்டது, தேவன் இஸ்ரவேலருடனான உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசித்திருந்தபோது, அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றும் பட்சத்தில், நித்திய ஜீவனை பெற்று, பூமியின் எல்லா வம்சங்களான அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்கும் உரிமையை சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள் என்பதையும், பிரமாணத்தைநிறைவேற்றாத பட்சத்தில் இந்த அனைத்து கிருபைகளிலிருந்தும் அவர்கள் நீக்கப்படுவார்கள் என்பதை புரிந்துகொண்டனர்.

இஸ்ரவேலைச் சார்ந்த ஒருவராலும் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றக்கூடாது என்று தேவன் அறிந்திருந்தார். மேலும், நம் கர்த்தருடைய நாட்களுக்கு முந்தைய காலப்பகுதியில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த (சுபாவத்தின்படியான) மாம்சீக இஸ்ரவேலர்களில் ஒருவரும் கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய சரீர் அங்கங்களாக ஆவார்கள் என்ற எந்த ஒரு சிந்தனையும் அவர் கொண்டிருக்கவில்லை. இயேசுவானவர் முதலாவதாக வந்திருந்து வழியைத் திறந்துவைக்கும் வரையிலும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் ஒருவனும் அங்கமாக முடியாது என்று அவர் அறிந்திருந்தார். எனினும், யூதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெறுமையான சலுகையாக இது இருக்கவில்லை. இஸ்ரவேலர் அனைவரும் ஆவிக்குரிய சந்ததியான கிறிஸ்துவின் சபையில் அங்கங்களாவார்கள் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணவில்லை. சில நிபந்தனைகளின்பேரில் அவர்கள் பூமியின் ஜாதிகள் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிப்பார்கள் என்று மட்டுமே அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தார். ஆவிக்குரிய சந்ததி குறிப்பிடப்படாததால் உலகத்தை ஆசீர்வதிப்பவர்களாக அவர்களுக்கு குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததை அடைவதில் (சுபாவ)மாம்சீக சந்ததியார் நியாயமான வரிசையில் உள்ளனர்.

கிறிஸ்துவுக்கு முன் ஆவிக்குரிய வாக்குத்தத்தங்கள் இல்லை

இஸ்ரவேல் நித்திய ஜீவனுக்கான உரிமையைப் பெறவும், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களில் ஏதாகிலும் ஒன்றில் பங்கடையவும், நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுவது இன்றியமையாததாக இருந்தது. ஆனால் அவர்களால் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அதன் விளைவாக அவர்களில் ஒருவரும் ஜீவனை ஆதாயப்படுத்தவில்லை. ஆயினும், ஒருசிலர் தேவனிடம் தங்களுடைய அங்கீகரிப்பிற்கு உரியவர்கள் என்று அவர் அறிவதும் அளவிற்கு, தேவனிடம் இருதயபூர்வமான உண்மையை வெளிப்படுத்தினர். தேவன் ஏற்றகாலத்தில் அளிக்கப்போகும் மீட்பர் மூலம், “பூமியின் அனைத்து வம்சங்களையும்” ஆசீர்வதிக்கப்போகிற “சந்ததியில்” இந்த உண்மையும், கீழ்ப்படிதலுமுள்ளவர்கள் தங்களை ஒரு பாகமாக்குவதற்கான நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றினர். ஆவிக்குரிய சந்ததியை குறித்தான தேவனுடைய நோக்கம் பற்றின அறிவு இவர்களுக்கு இல்லாததால், மனுக்குலம் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிக்கும் மாம்சீக சந்ததியில் ஓர் இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது மாத்திரமே இவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. முற்பிதாக்களாகிய இவர்கள், இராஜ்யத்தில் மகிமையான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று பரிசுத்தவானாகிய பவுல் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். “இவர்களெல்லாரும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை அடையாமல், விசுவாசத்தோடே மரித்தார்கள்... அவர்கள் நம்மையல்லாமல் பூரணராகாதபடிக்கு விசேஷித்த நன்மையானதொன்றை தேவன் நமக்கென்று முன்னதாக நியமித்திருந்தார்” -எபிரேயர் 11:13,40.

இயேசு அவருடைய நாட்களிலிருந்த விசுவாசமற்ற யூதர்களிடம், “நீங்கள் ஆபிரகாமையும், ஈசாக்கையும் யாக்கோபையும், சகல தீர்க்கதரிசிகளையும், தேவனுடைய இராஜ்யத்திலிருக்கிறவர்களாகவும், உங்களுையோ புறம்பே தள்ளப்பட்டவர்களாகவும் காண்பீர்கள்” என்று அறிவித்தார். (லூக்கா 13:28). கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாக வாழ்ந்த உண்மையுள்ள பரிசுத்தவான்கள், இராஜ்யத்தின் மனித பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள். இவர்கள் தீர்க்கதரிசியான தாவீது மூலம் கர்த்தர் அறிவித்ததுபோல, “பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக இருப்பார்கள்”(சங்கீதம் 45:16). இவ்விதமாக அவர்கள் மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

கிறிஸ்து வரும் வரையிலும், ஆவிக்குரிய சந்ததி குறித்தான தம்முடைய திட்டத்தை புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாக, யூதர்களை தேவன் வழிநடத்தவில்லை. அவருடைய திட்டத்தில் உள்ள இந்த அம்சத்தை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கும், இந்த சந்ததி வகுப்பாரில் இடம்பெறும் நபர்களை அழைப்பதற்குமான அவருடைய காலம் இன்னும் வந்திருக்கவில்லை. இந்த அழைப்புக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்கள் எவ்விதத்திலும் வஞ்சிக்கப்படவும் இல்லை, எதிலும் ஏமாற்றப்படவும் இல்லை. உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கிறவர்களாக்குவதற்காக அவர்கள் முன்பு வைக்கப்பட்டிருந்த வாய்ப்புகள் பற்றி மாத்திரமே தேவன் அவர்களிடம் கூறியிருந்தார். இந்த வாய்ப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டு, தங்களால் முடிந்த அளவில் முழு கீழ்ப்படிதலை கர்த்தருக்குக் காட்டினவர்கள், இராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பாகத்திற்கும், அதனுடன் வரும் வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் சுதந்திரர்களானார்கள்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு வந்தபோது, யூதருக்கான கிருபையில் மீதமிருந்த “எழுபது வாரங்களின்” (அடையாளமான) முடிவுகாலம் வரையிலான அவருடைய ஊழியம் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களுடைய ஊழியமும் இஸ்ரவேலருடனான தேவனுடைய ஒப்பந்தப்படி, யூதருக்கே வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் யாரெல்லாம் செம்மையான இருதய நிலையில் காணப்பட்டார்களோ அவர்கள் அனைவரும் சந்தேகமின்றி செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். தம்முடைய சிநேகிதனாகிய ஆபிரகாமின் மாம்சீக சந்ததியாக இருந்து, தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களாக யூதர்கள் இருந்ததினிமித்தம், ஆவிக்குரிய சந்ததியை அழைப்பதற்கான காலம்வந்தபோது, அந்த சந்ததியாகும் வாய்ப்பு முதலில் இஸ்ரவேலுக்கே போகவேண்டும். பின்பு, புறஜாதிகளின் மத்தியிலிருந்து போதுமான எண்ணிக்கையை தெரிந்தெடுத்து, சவிசேஷ சபையான ஆவிக்குரிய சந்ததியை நிறைவாக்கும் பொருட்டு அழைப்பானது புறஜாதிகளிடம் சென்றது.

சபை மகிமையடைந்தபின்னர், பூமிக்குரிய சந்ததியின் ஆசீர்வாதம் தொடரும். இந்த பூமிக்குரிய சந்ததியின் பிரதானமானவர்கள், “பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக” இருக்கும் முற்பிதாக்களாக இருப்பார்கள். பின்பு புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளின் கீழ் வருபவர்கள் எல்லோரும், இஸ்ரவேலோடு இணைந்து ஆபிரகாமின் சந்ததியாவார்கள். விளைவாக, கர்த்தரால் முன்னுரைக்கப்பட்டதுபோல, ஆபிரகாமின் சந்ததி, “கடற்கரை மணலைப்போல” திரளாகக் காணப்படுவார்கள். “உன் சந்ததியாக மாறுவதன்மூலம் பூமியின் வம்சங்கள் அனைத்தும் தங்களை ஆசீர்வாதத்திற்கு உட்படுத்திக்கொள்வார்கள்” என்பதே தேவன் ஆபிரகாமோடு பண்ணின உடன்படிக்கைக்குத் தொடர்பான ஒரு வாக்கியத்தின் வெளிப்படையான பொருளாகும். ஆனால் அனைவருக்குமான ஆசீர்வாதம், தலை மற்றும் சரீரமாக மகிமையடைந்த சபையாகிய ஆவிக்குரிய சந்ததியின் மூலமாகவே வரும். ஆகையால், தேவனுடைய திட்டம் ஆவிக்குரிய சந்ததிக்கு அதிக ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுத்து, மாம்சீக சந்ததிக்கு குறைவாகக்கொடுப்பது போன்று தோன்றலாம். ஆயினும், அவருடன் இசைந்து காணப்படுகிற யாவருக்கும் மிகவும் பெரிதான ஆசீர்வாதங்களே பங்காக இருக்கும்.

தேவனால் மேலான ஸ்தானத்துக்கு அழைக்கப்படுதல்

மாம்சீக இஸ்ரவேல் ஒருபோதும் ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தின் எந்த ஒரு பாகத்திற்கும் நிபந்தனையின்றி சுதந்தரர்கள் ஆகவோ, அந்த வாக்குத்தத்தத்தின் பிரதானமான, முதன்மையான ஆவிக்குரிய பாகத்திற்கு ஒரு ஜாதியாக சுதந்திரர்களாகவோ ஆக்கப்படவில்லை. அவர்கள் நித்திய ஜீவனுக்கு தகுதியானவர்களா இல்லையா என்று சோதித்துப்பார்க்க, அவர்களுடைய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையில் வெளியாக்கப்பட்டிருந்த தேவனுடைய பிரமாணத்திற்கு முன்பாக சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். அப்படியே, நம் கர்த்தராகிய இயேசுவும் மாம்சமாக்கப்பட்டபோது நியாயப்பிரமாணத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டவராக - கீழானவராக பிறந்தார்(கலாத்தியர் 4:4). அவர் பரிபூரணராயும், நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினவராகவும் காணப்பட்டதே தேவனுடைய ஏற்ற சமயத்தில் ஆதாமுக்கு பதிலாக தம்முடைய சரீரத்தை அவரால் ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க முடிந்தது. அவர் உண்மையாய் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றியது, நித்திய ஜீவனுக்காக அவர் பெற்றிருந்த உரிமையை உறுதிப்படுத்தியது. மேலும் தேவனுடைய ஏற்பாட்டில் அந்த ஜீவனை மனுஷனாக இருந்து அவர் பலிசெலுத்தியது, அவரை அண்டசராசரத்தில் யேகோவாவுக்கு அடுத்த உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு - உலக மனுக்குலத்திற்கான யேகோவாவின் இரட்சிப்பின் திட்டத்தை அதிகாரத்துடன் செயல்படுத்த உயர்த்தியது. இவ்விதமாக, அவர் ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததிக்குத் தலையானார்.

இயேசு தன்னை அர்ப்பணித்தபோது, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டார். அவர் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலில் ஆவியில் பிறந்து, ஆவியில் முழுமையடைந்தார். மேலும் இத்தகைய நிலைக்கு அவரே முதற்பேறுமானவர். ஆனால் இதைத்தொடர்ந்து செம்மையான இருதயம் கொண்டிருந்த யூதர்களும், இதே நிபந்தனைகளின்பேரில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். ஆனால் ஆவிக்குரிய சந்ததியாக அழைக்கப்பட்டவர்களை நமது கர்த்தராகிய இயேசுவைப்போல - பூரணமானவராக, தேவன் உண்மையிலேயே நீதிமானாக்காமல், அவர்களை விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்குகிறார். இயேசு எவ்வித குறைவும் இல்லாத பரிபூரணராக இருந்தார் - அவரைக் குறித்து அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், “பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விடக்கிடந்தவரும்” என்று கூறுகின்றார்(எபிரேயர் 7:26). இயேசுவின் பின்னடியார்கள் நீதிமான்களாக எண்ணப்படத்தக்க - அதாவது பரிபூரணர்களாக கருதப்பட, தேவன் அவர்களின் இயேசுவின் விலைக்கிரயத்தினால் உண்டாகும் தகுதியை சமத்துகிறார்.

இந்த எண்ணப்படுதலின் முழுநோக்கம், பலிசெலுத்துவதன் மூலம் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராகும் சிலாக்கியத்தை நமக்குத் தரவேண்டும் என்பதே. ஆகையால் பிதாவினுடைய ஏற்பாடு என்னவெனில், நாம் இயேசுவின் சீஷர்களாக விரும்பும் பட்சத்தில், நாம் நமது சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரை பின்பற்றிச்சென்று, மாம்சத்திற்கும் சுயத்திற்கும் உலகப்பிரகாரமான யாவற்றிற்கும் மரிக்கவேண்டும் என்பதே. அப்பொழுது கிறிஸ்து நமக்கு பரிந்துபேசுகிறவராகிறார். அப்படிப்பட்ட அனைவரையும் பிதா தம்முடைய புத்திரர்களாக ஏற்றுக்கொள்கிறார். கிறிஸ்துவுக்குள்ளாய் இருக்கும் மீட்பை ஏற்றுக்கொண்ட யாவருக்கும், “அப்படியிருக்க சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரிவர்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை”(ரோமர் 12:1) என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் புத்திமதி கூறுகிறார்.

அழைக்கப்பட்டவர்கள் - இலட்சத்து நாற்பத்தி நாலாயிரம் பேர்

நம்முடைய பலியின் பரிசுத்தம் என்பது நம்மால் உண்டானதல்ல. ஆனால் நமது இரட்சகரின் பலியினால் சமத்தப்படும் பரிசுத்தத்தின்மூலம் அது நம்முடையதாகிறது. நம்முடைய குறைபாடுகள் அனைத்தும் அவருடைய விலைக்கிரயத்தின்மூலம் தள்ளப்பட்டு ரத்து செய்யப்படுகிறது. மேலும் தங்களையே பலியாக அர்ப்பணிக்கிறவர்கள் மாத்திரமே ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலின் அங்கங்களாக முடியும். மற்றவர்களைப்பொருத்தமட்டில், அதாவது ஒருவேளை முழு உலகமும் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினாலும், அவர்களால் ஆவிக்குரிய சந்ததியாக முடியாது. காரணம் தேவனுக்கு 1,44,000பேர் மாத்திரமே அவசியம்(வெளிப்படுத்தல் 14:1,3). எனவே ஆவிக்குரிய சந்ததியில் ஒருவராகும் இந்த சிலாக்கியம் என்பது யூதர்கள் வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்திரர்களாக பெற்றிராத ஒன்றாகும். இந்த வாய்ப்பு, “முதலாவது யூதர்களுக்கு” என்று பரிசுத்தவானாகிய பவுல் கூறுகிறார். இப்படி கூறியிருப்பது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களுக்கான சுவிசேஷ அழைப்பு முதலில் யூதர்களுக்கே சென்றது -நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான கட்டளையாக அல்ல, மாறாக சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்பட்டு இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதற்கான அழைப்பாகவே கொடுக்கப்பட்டது என்றே அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டதாக நாம் எண்ணுகிறோம். இந்த வாய்ப்பு, சுவிசேஷ சிலாக்கியங்கள் துவங்கியபோது வாழ்ந்துகொண்டிருந்த யூதர்களுக்கு முதலில் அளிக்கப்பட்டது. இவர்களில் யாரேனும், கிறிஸ்துவோடுகூட பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசிக்க விருப்பமுற்றால், அவர் அவர்களை தம்முடைய சீஷர்களாக ஏற்றுக்கொள்வார்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மூலம் ரோமர் 11ம் அதிகாரத்தில் தேவன் சித்தரித்துள்ள காட்சியில், ஓலிவ மரத்தின் அடிமரம் மற்றும் கிளைகளை இஸ்ரவேலும், மரத்தின் வேரானது உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும்படியாக தேவன் ஆபிரகாமுக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தையும் குறிக்கிறது. தேவன் அவர்களுக்கு தம்முடைய திட்டத்தை விளக்காமல், “நீங்கள் என்னுடைய சொந்த ஜனமாக இருப்பதற்கு என்னுடனான உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசிக்க விரும்புகிறீர்களா? என்றே கூறினார். இதற்கு “ஆம்” என்பதே பதிலாக இருந்தது. “எப்போது நீங்கள் ஆயத்தமாயிருப்பீர்கள்” அவர்கள், “நாங்கள் இப்பொழுதே ஆயத்தமாயிருக்கிறோம்” என்று பதிலளித்தனர். இப்படியாக இந்த உடன்படிக்கை ஏற்படுத்தப்பட்டு, வாக்குத்தத்தம் என்னும் வேரிலிருந்து வளர்கிற மரமாக அல்லது ஜாதியாக ஏற்படுத்தப்பட்டனர்.

வாக்குத்தத்தமானது ஆவிக்குரியதாகவே இருந்தது. ஆயினும் , இந்த உண்மை நெடுங்காலமாய் மறைக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆவிக்குரிய சந்ததி மூலமாய் அல்லாமல் தேவன்எந்த ஒரு காரியத்தையும் செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் இதை மாம்சீக இஸ்ரவேலோ அறிந்திருக்கவில்லை. தங்கள் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமுக்குப் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்தை தாங்கள் பெற்றுக்கொள்வார்களேயானால், தேவன் தங்களிடத்தில் எதிர்பார்த்ததையெல்லாம் நிறைவேற்றுவோம் என்று அவர்கள் வாக்களித்தார்கள். அவர்கள் அறிந்திராத ஒன்றை,தாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம் என்று நினைத்திருந்தனர். எப்படியாகிலும், விசேஷித்தவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்கள் ஆவல் கொண்டிருந்தனர். மேலும் இந்த எண்ணம் மற்றும் நம்பிக்கையை பரிசுத்தவானாகிய பவுல் சொல்லியிருக்கிறபடி, அவர்கள் இயேசுவின் நாட்கள் வரையிலும் கொண்டிருந்தனர். “இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் ஆராதனை செய்துவருகிற நம்முடைய பன்னிரண்டு கோத்திரத்தாரும் அந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறுமென்று நம்பியிருக்கிறார்கள்” (அப் 26:7). மேலும் அப்போஸ்தலர் கூறுவது, “இஸ்ரவேலர் தேடுகிறதை அடையாமலிருக்கிறார்கள், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ அதை அடைந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் இன்றைய தினம்வரைக்கும் கடினப்பட்டிருக்கிறார்கள்” அதாவது, யூதர்கள் மத்தியிலிருந்து கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக வந்தவர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் ஆனார்கள் - ரோமர் 11:7.

தங்களுக்கான பரிசேயின் காலத்தில் இஸ்ரவேலின் தோல்வி

யூதர்கள் ஆசீர்வாதத்தை சுதந்தரிக்கும்படியாக வைக்கப்பட்டிருந்த நிபந்தனை என்ன? அது, அவர்கள் தங்கள் ஜீவனை பலியாக செலுத்தவேண்டுமென்பதே. மேலும், வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவோம் என்று அவர்கள் கூறியதில் எந்தளவு உண்மையாயிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் பரிசீலிக்கப்படுவார்கள். ஆனால், நாசரேத் ஊரானாகிய இயேசுவை உங்கள் மேசியாவாக ஏற்றுக்கொண்டு, உங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, அவரைப் பின்பற்றுவீர்களா? என்ற செய்தி அவர்எரிடம் வந்து, இந்த கேள்விக்கு அவர்கள் பதிலளிக்கவும் அழைக்கப்பட்டனர். இப்படியாக அவர்கள்மீது சோதனைவந்தது. தேவனுடைய சொந்த ஜனமாக இருந்து அவரிடத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாகத் தங்களை அறிக்கைசெய்த விஷயத்தில், அவர்களுடைய உண்மையின் அளவு நிரூபிக்கப்படும் இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு முகமுகமாகக் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் பரிசேயில் தோற்றுப்போனார்கள். “அவர்களெல்லாரும் போக்குச்சொல்லத் தொடங்கினார்கள்(லூக்கா 14:18). தேவனுடைய நிபந்தனைகளையும், அவருடைய திட்டத்தை அவர் நிறைவேற்றும் வழியையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமா? என்று உறுதியான முடிவெடுக்கவேண்டிய தருணம் வந்தபோது வெகுசிலரே ஆயத்தப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் கவனித்துக்கேட்டு, ஒருவன் தன் வயலுக்கும், ஒருவன் தன் வியாபாரத்துக்குமாக கடந்துசென்றனர். விலை மிகவும் அதிகமாய் இருந்தது.

இந்த மனநிலையில் காணப்படுபவர்கள், தாங்கள் வெளிப்படையாக அறிக்கை பண்ணின பிரகாரம் வாழாதவர்கள் ஆவர். ஆனால் தேவன் ஒன்றுமில்லாததற்கு அந்த வாக்குத்தத்தத்தை பண்ணவில்லை. ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கைக்கு சுதந்திரர்களாவதற்கு இஸ்ரவேலர்கள் பாத்திரவான்கள் அல்லாதது நிரூபணமானதும், இவர்கள் முறிக்கப்பட்டு, புறஜாதியார் இவர்களின் இடத்தை எடுக்கவும், “ஒலிவமரத்தின் வேருக்கும், சாரத்துக்கும்” உடன் பங்காளிகளாகும்படிக்கு ஒட்டவைக்கப்பட்டனர்(ரோமர் 11:17). தேவனுடைய வார்த்தையின் பிரகாரமாக தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய விருப்பம் கொண்ட யூதர்கள் மாத்திரம் ஒலிவ மரத்தின் கிளைகளாக இருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் மாத்திரம் ஆவிக்குரிய சந்ததியின் அங்கங்களாக வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்திரர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். சபாவத்தின்படியான சந்ததியின் எல்லா “உத்தம இஸ்ரவேலர்களும்” கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்ட பின்னர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் முழு எண்ணிக்கை நிறைவடையும்படி செய்தியானது புறஜாதிகளிடம் சென்றது. ஆயினும், “அவர்கள் அவிசவாசத்திலே நிலைத்திராதிருந்தால்” தேவனுடைய முந்தைய ஜனங்கள் தாங்கள் முறிக்கப்பட்ட ஒலிவமரத்தில் மறுபடியும் ஒட்டவைக்கப்படுவார்கள் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மூலம் கர்த்தர் நமக்கு ரோமர் 11ம் அதிகாரத்தில் கூறுகின்றார். “புறஜாதியாருடைய நிறைவு உண்டான” பின்பு, “இந்தப் பிரகாரம் இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்” ஆ, தேவனுடைய அன்பு மற்றும் நன்மையின் ஐசுவரியம்”

1,44,000 வளர்ச்சி அடைய நீண்டகாலம் பிடித்தது

இயேசுவின் நாட்களில் வாழ்ந்த யூதர்கள் அனைவரும், ஒருவேளை தேவனை தங்கள் முழு இருதயத்தோடும், தங்களின் முழு ஆத்துமாவோடும், முழு பெலத்தோடும் அன்புசெய்து முழுமையான அர்ப்பணிப்பை செய்திருப்பார்களேயானால், அவர்களின் பலியை தேவன் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார் என்றே நாம் உணர்கிறோம். அது சம்பவித்திருந்தால், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் எத்தனைபேர் இருந்திருப்பார்கள் என்று நமக்குத் தெரியாது. தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையை தேவன் ஒருவேளை கூட்டியிருப்பார். ஆனால் இருக்கிற பிரகாரம், சரீரம் நிறைவடைய போதுமான எண்ணிக்கையானவர்களை கண்டுபிடிக்க - கிட்டத்தட்ட பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகள் நீண்டகாலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவர்களுடைய எண்ணிக்கையை கர்த்தர் 1,44,000 ஆக நிர்ணயித்துள்ளார்.

அவர்கள் அங்கே உட்கார்ந்து, அவரைக் காவல் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் - மத்தேயு 27:36

அங்கே அமர்ந்து காவல் காத்தனர்,
அழகின் அழகையே காவல்காத்தனர்
பற்கள் கடித்தே கூட்டம் கடந்தும்
இரக்கமில்லா கண்கள் கொண்டும்
உறைந்துபோன பார்வையுடனே,

அங்கே அமர்ந்தே காவல் காத்தனர்.
அவரது ஆடை விலைமிகுந்தது
கறைகளும் தையலுமில்லாதிருந்தது.
உலகின் மாபெரும் பாவம் சுமக்கும்
துன்ப மனிதனை காவல் காத்தனர்

காரிருள் கதிரை மூடியபோதும்,
எல்லாம் முடிந்தது என்றபோதும்
அங்கே அமர்ந்து காவல் காத்தனர்
அழகின் அழகையே காவல்காத்தனர்

துன்புறும் உந்தன் பிள்ளைதன்னை
இரக்கம் இல்லா கண்கள்கொண்டே
நான் உற்றுப்பார்க்கத் தடைகொண்டு வாரும்,
பரலோகத்தின் தேவனே இன்றே.
எதிரிகள் அவரை தூற்றியபோதும்
உயிரின் இரத்தம் சிந்தியபோதும்,
இருண்ட நாளும் முடிந்தபோதும் அங்கே
அமர்ந்தே காவல்காத்தனர்.

எனது மரணம் நிகழும் வரைக்கும்
அவருக்கு வலிமை அமைதி சேர்க்க
தேவனே எனக்கு அன்பு இருதயம்
அளித்தே சமாதான புறாவாய் மாற்றும்
- ஜி.டபள்யூ. செய்பர்ட்.

கொடுமையாய் தீ(மை)யின் ஜிவாவலைகளுடே,

கொளுத்தும் போதே வேற்றெண்ணம் வேண்டாம்
மாறுபட்ட எண்ணம் கொள்ளாமல்,
அவரது நாமப் புகழ்பாடு.

அவருக்காக பாடுபடும்
துன்பம் தன்னில் தோள்கொடுக்கும்
உறுதிதன்னை எண்ணுகிறார்,
உண்மையாய் கணக்கீடு செய்கின்றார்

சத்தியம் மறுத்து செய்திகள் எதிர்த்து,
புறக்கணித்தே உம்மிடமே
அன்பிற்குரியவர் பதிலுக்காய்,
முள்ளாய் திருப்பிக் குத்துகையில்,

இந்தப் பாதையில் பயணித்து,
அழியாமைக்கே சென்றுவிட்ட
அவரையே நீயும் எண்ணிப்பார்த்து,
நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்
